

han venter paa Bankkomiteens Stilling, vil jeg bede den ærede Minister, naar han faar Bankkomiteens Præmissser, om at undersøge, hvad det er, Bankkomiteen har at klage over, og saa selv tage sin Beslutning, i Fald han faar Støtte fra de af ham selv udnævnte Medlemmer af Bankkomiteen, idet jeg ikke er aldeles sikker paa, at Bankkomiteens øvrige Medlemmer i samme Omfang ville finde Transaktioner urigtige som den højtærede Ministers paa dette Punkt mere civile Øje. Med denne Udtalelse skal jeg som sagt akkyviere den højtærede Ministers Udtalelse og for saa vidt takke ham for den.

Marott: Maa jeg først gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører, som jeg glemte før. Den ærede Ordfører udtalte, at der i Virkeligheden vistnok ikke vilde vise sig nogen særlig stor og omfattende Forandring paa Finansloven, selv om Oppositionens, Mindretallets, Ændringsforslag vare blevne vedtagne, og det kunde jo have været morsomt — saaledes tror jeg, den ærede Ordfører udtrykte sig — at tænke sig, at man her i Salen havde vedtaget Mindretalsforslagene, for saa at se det Resultat, man derved vilde komme til. Ja, jeg skal nu ikke her gennemgaa alle de Ændringer, der fra vor Side ere stillede til Finansloven, men kun erindre om en hel Del Ændringsforslag til de militære Budgetter, der drejede sig om saadant noget som vistnok $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Ja, det kunde jo have været meget hyggeligt at se Flertallet vedtage disse Mindretalsforslag, der var sikkert alligevel blevet en større Opstandelse, naar de 3—4 Mill. Kr. vare blevne strøgne af Finansloven. Jeg tror dog, at den ærede Ordfører alligevel vilde have fundet, at det var en for stor Omkalfatring af det foreliggende Finanslovsforslag. Men for øvrigt vil jeg bede ærede Medlemmer og den ærede Ordfører om at huske paa, naar vort Mindretalsarbejde paa Finansloven skal karakteriseres, at det er jo ikke saa let at omkalfatre hele Finansloven, saaledes som vi kunde ønske at gøre det, fordi Finansloven hviler paa et forudbestemt givet Grundlag. Vi ere i alt Fald meget ofte for hvert Skridt, vi foretage os, bundne til bestaaende Love, og disse bestaaende Love have vi det jo ikke i vor Magt at lave om. Hvis vi havde det i vor Magt at lave disse bestaaende Love om, vilde vi derved ogsaa lettere kunne fremsætte saadanne Forslag til Ændring af Finansloven, at den kom til at se

ganske anderledes ud, end den vilde være kommen til at se ud, hvis de nu fremsatte Mindretalsforslag vare blevne vedtagne.

Endvidere vil jeg tilføje, at naar man taler om Mindretalsarbejde paa Finansloven, maa man ogsaa huske paa, at Flertallet og Regeringen jo have hele Administrationen, hele den Administration, som forbereder Finansloven. Hvis vi ogsaa havde Administrationen, ja, saa kunde man først bedømme, hvilken Finanslov vi Socialdemokrater kunne bringe til Verden. Men under de nuværende Forhold, hvor Flertallet sidder inde med Lovgivningsmagten overfor de Love, der vedrøre Finansloven, og hvor Flertallet sidder inde med Administrationen, vilde det være meget vanskeligt helt at omkalfatre Finansloven. Hvis man havde vedtaget de 3—4 Mill. Kr.'s Nedgang paa Militærbudgetterne, havde det jo været et godt Fremskridt for vort Vedkommende, men det vilde alligevel ikke være det, som vi vilde kunne naa, hvis de Forudsætninger, jeg her har nævnt, vare til Stede.

Den ærede Minister refererede min Udtalelse om Finansloven, som jeg betegnede som en højst uretfærdig Lov, og den højtærede Minister kaldte denne Udtalelse en stor Usandhed. Jeg vil dertil sige, at det sete afhænger af Øjnene, der se, og selv om vi gaa ud fra, at den højtærede Minister har Ret i, at denne Finanslov er en af de bedste Finanslove, som man kan finde — skulle vi sige i den civiliserede Verden eller her i Europa, jeg ved ikke, hvor langt man skal hen —, er denne Finanslov alligevel i vore Øjne ikke en god eller retfærdig Finanslov, og jeg tror, at vi netop under det Arbejde, vi have gjort, dels i Finansudvalget og dels under Forhandlingerne her i Tinget og ved de Forslag, vi have stillet, tydelig have givet til Kende, at vi for vort Vedkommende ikke have Grund til at kalde denne Finanslov en god eller retfærdig Finanslov.

Med Hensyn til mine Udtalelser om Militæruddgifternes Stigning refererede den højtærede Minister ikke rigtigt. Jeg udtalte, at de Militæruddgifter, som vi ere Modstandere af, ere i stadig Stigning, de udgøre en alt for stor Del af Budgettet, ca. $\frac{1}{4}$ af den samlede Udgift. Det var de Udtalelser, jeg brugte, og hvis Ministeren vil kritisere mig for den anden Udtalelse, han nævnede, kæmper han mod Vejr møller.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at naar jeg havde udtalt mig mod de